

عنوان مقاله:

بنیان های فرهنگی منازعه ایران و عربستان

محل انتشار:

فصلنامه ژئوپلیتیک، دوره 15، شماره 56 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

morteza nourmohammadi - استادیار روابط بینالملل، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

anahita seifi - استادیار مطالعات زنان، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

ایران و عربستان سعودی، تقریباً از دهه ۱۹۵۰ به این سو، یکدیگر را به عنوان یک رقیب در نظر گرفته اند. رقابت ایران و عربستان، زمینه گسترده ای را دربرمی گیرد. این زمینه رقابت در کنار شماری از عوامل مادی و معنوی سبب بروز تنش و تیرگی در روابط تهران ریاض شده است. هراس این دو کشور متأثر از معنای غیرواقعی است که آن ها به مبانی و مولفه های فرهنگی یکدیگر بخشیده اند. در اثر این معنادهی، منظومه ای از معنا در ذهن آنان برساخته گردیده است که می توان آن را یک «گفتمان» نامید. این گفتمان از مجموعه ای عناصر چون مذهب، قومیت، ماهیت نظام سیاسی تشکیل شده است. این تحقیق در پی واکاوی نقش و جایگاه فرهنگ در تکوین منازعه در روابط ایران و عربستان است و این سوال را مطرح می سازد که فرهنگ چه جایگاهی در تکوین منازعه در روابط ایران و عربستان دارد؟ فرضیه پژوهش این است که دوگانه سازی عرب/عجم، دگرسازی شیعه/سنی، الگوپردازی مداخله و رویکرد محافظه کاری/انقلابی از بنیان های فرهنگی منازعه در روابط ایران و عربستان است.

کلمات کلیدی:

ایران، عربستان سعودی، منازعه، فرهنگ، غیریت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1814601>

